

درباره شهید دکتر سلیمان سلیمانی که با وجود همه تهدیدها، هیچ‌گاه میدان علم را ترک نکرد

او حاضر به ترک میدان نبود

حوالی شهر نور. در آغوش جنگل های
مازندران و در خانه ای بزرگ می شود
که حیاطش هر صبح، پوشیده از شبنم
صبحگاهی است و پنجره هایش روبه انبوه
درختان باز می شود. وقتی برای تحصیل
و بعدها تدریس، راهی تهران می شود.
تمام دل خوشی اش تعطیلاتی است که

میرم شیعه/ سلیمان سلیمانی از چهره‌های برجسته دانش و فناوری ایران است. چهره‌های آرام و مضمم دارد. او کمتر حرف می‌زند و بیشتر می‌شنود. از نوجوانی در علوم مختلف علاقه نشان می‌دهد. در بین شیمی برایش لطف دیگری دارد. روی الکل توی آزمایشگاه، صدای قل‌قل رن‌های درحال جوش و رگ‌های آمیزی شعله‌ها را دوست دارد. شیمی را مملو از شگفتی می‌داند: مملو از زیبایی‌های پنهان و توی کربناته که در اوج بی‌نظمی، همواره نایب نظم‌اند. توی علم شیمی، هر ذره‌ای داستانی دارد. واکنش‌های لحظه‌ای و آنی می‌توانند جهانی را تغییر دهند. شیمی، هنر فهم طبیعت است و به خاطر مجموع می‌هاست که سلیمانی غرق در شیمی می‌شود. توی خانه از قطره‌های آب حرارت می‌زند. از اینکه هر قطره آب، دنیایی از تعامل الکترونی، پیوندهای هیدروژنی و تاریخی از شکل‌گیری درون ابرهای کیهانی است. در مدرسه هم با دقتی شاعرانه در لباس‌های شیمی حاضر است. از دروازه گرفته تا رنگ‌هایی که به جهان طراوت می‌دهد و سوخت‌هایی که دنیا را به حرکت درمی‌آورند و همه همه را زیر چتر شیمی رواندازد می‌داند. بعد برای اطرافیانش توضیح می‌دهد که جلوی جبهه جز این است. دنیا از ارتباط میان عناصر مختلف تشکیل می‌دهد. همین علاقه پیش از حد به شیمی، او را به یکی از مهم‌ترین دانشگاه‌های ایران، دانشگاه علم و صنعت می‌رساند و تا مقطع کنونی در همان دانشگاه تحصیل می‌کند.

دروازه‌ای به آینده
متولد روستای جلیکان علیاست؛ یکی
از روستاهای سرسبز استان مازندران و

باز در کوچه پس‌کوچه‌های جلیقان می‌گذرد. نخبه‌ای آرام و بسیار تأثیرگذار. وقتی تحصیلاتش تمام می‌شود، برای مشارکت در پروژه‌های کلان و حساس هسته‌ای کشور از او دعوت می‌شود. در

صرفاً کلمات علمی، که دروازه‌هایی به آینده روشن برای کشور است. برای او دانش، پیوندی جدانشدنی با مسئولیت اجتماعی دارد. او باور دارد که استقلال علمی ایران، بدون خودکفایی در فناوری‌های حساس

بازتاب

ای مرز پرگوهر

روى سن ايستادنند. پرچم کشور را دست گرفتند و در حالى که سرود «اى ايران» در بلندگوهاى سالن پخش مى شد اين ترانه را هم خوانى کردند. «اى ايران» ساخته روح... خالقي بر روى شعري از

حسین گل گلاب است که غلامحسین بنان اجرا کرده است. «ای ایران» بارها در روزهای گذشته توسط گروه‌های گوناگون ارکستر در جای جای پایتخت اجرا و از رسانه ملی نیز پخش شد.

کوچہ

جنگ هنوز تمام نشده است؛ پای کار ایران بمانیم!

هم‌پایه که ۹۰ میلیون حنجره، هم آوا
هم آواز می‌شوند. «ایران ای سرای
مید» را هم نوانکران کنیم تا ناامید نشود
شمن. این حکم حکیمانانه رفهرانه
در هر کسی می‌خواهد خود
ادر دایره ولایت بداند باید پیش قدم
کسی که خارج از
پایه برآورد می‌آوی. این آوا می‌آید
در دستگاه بنواز، در ارکستر دشمن قرار
نواهد گرفت که نتیجه تلاش او در سبد
واقع خواهد شد. ما به همدلی و
همراهی نیاز داریم. این واجب ملی - سیاسی -
مبتنی را باید به پشتوانه کلام و تدبیر مرجعیت،
سرخی هم خوانند. چنین روزگار را چنان
رحمی خواهد کرد که پیغام آور موفقیت ما باشد.
این یکپارچگی در کلام سران قوا به
نمایان آنچه در مجلس شورای
اسلامی دریافت‌گوی خبری تجلیس می‌شود
است. همان خط عملی دولت نیز هست.

جنگ هنوز تمام نشده است. نقطه نگذاری برای
ایمان همدلی، هرگونه ای که ادامه جنگ داشته
باشیم همدلی را به عنوان استراتژیک ترین
استفاده باید در حد ادراک تعریف کنیم و آن را
استفاده ساحتی در اختیار باشیم. آنچه
در جنگ دوازده روزه، دشمن شکنی کرد. همین
همدلی ملی و همراهی ملت بود. خناب اراده
بود که خناب ای هواژه پر شده به اراده
توان ایستایی کند همین دشمن را در هم
پاشید. آنچه می تواند کوه ها را از سر راه جابه
چاند همدلی و اراده و همت ملی است. هرچه
می مهم را به تعلل دچار کند. تعلل خواهد
شد برای موفقیت دشمن. فرقی نمی کند با
جه نیتی به دشمن کوچه بدهیم. او می آید
همه را در هم می کوید. اتفاقاً آنان که کوچه
را از کردند اولین قربانیان خواهند بود.
سر عقل بیاید و رقابت ها را به احترام ایران
نقطه پایان بگذاریم. «ایران» بخوابیم در

روزنامه نگار

دکتر قالیباف به صراحت تأکید کرد که دیپلماسی یک روش برای مبارزه است، مثل موشک که روش مبارزه است. این یعنی ما در میدان جهاد، تمام ساحتی حاضر می‌شویم. هیچ ظرفیتی را فرو نمی‌گذاریم تا فردا به حسرت استفاده نکردن از آن ذمه‌مان زیر دلت و ملت کشور باشد. همه تأمین را در همه حوزه‌ها باید فعال کنیم تا دشمن نتواند برای خود برگ برنده‌ای بیابد. مبارزی موفق است که حتی از نوع نگاه و خرابی و خیم چهره خود هم در مبارزه کم نگذارد. برای هم به پیروزی، ما باید به کنش‌های دشمن اکتسی درخور نشان داد و هم با کنشگری فوهندندانه، بازی دشمن را برهم زد. این هم می‌طلبد که ما به هم باشیم برای وطن کشور و در نظر اختلاف داشته باشیم. وقتی تدبیر ملی را بر هر امری قرار گرفت، همه باید پای

بار باشیم، خود دینی و انتحار یا ترور همسنگر،
 فقط سربازی برای دشمن است حتی اگر با
 صد سرباز انجام شود. در سپهر هدایت های
 بهر حکیم انقلاب، به مسئولان سیاسی و
 نظامی مان اعتماد می کنیم. راه امید به فردی
 موفقیت از کوچک اعتماد امروز می گذرد. اهل
 ما، نگارشان به قبله است. اهل راه هم باید
 به قبله نمایشان دیدبانی مقام معنی ولایت باشد
 به توسط کارگزاران در قوه های مختلف به اجرا
 ر می آید. باید پرهیز کرد از تندگویی، از گرفتار
 شدن به خودکارشناسی پنداری. همان طور که
 پنداز، رفته بار با باید از تحلیل های نظامی
 پرهیز داد. اهل بخواننده های سیاست را هم
 باید گفت که بخوانده رمز و راز این دنیا، پندار
 خود را حق مطلق نپندارند. هر کدام باید
 در جای خود باشیم. بهر برای وطن در سپهر
 در جای رهبر انقلاب. هر جای دیگر اگر کسی بود
 دادید از ما نیست. سرباز دشمن است.

دمای هوای مشهد

۳۲ ↑ ۲۱ ↓	% ۱۶	☀️
ظهر ۳۲	صبح ۲۶	🌅
شب ۲۵	عصر ۲۸	🌇

اوقات شرعی مشهد

- اذان ظهر: ۱۱:۳۷:۱۵ ● نیمه شب شرعی: ۲۲:۴۴:۴۸
- غروب آفتاب: ۰۳:۳۹:۱۸ ● اذان صبح فردا: ۰۲:۴۵:۰۱
- اذان مغرب: ۱۹:۱۱:۳۱ ● طلوع آفتاب فردا: ۰۴:۲۴:۳۵

طرح روز

مضا جنگی

ای ایران
تو بمان...

ایران
همدل

سلام قشنگ اتحاد

سلام دادن، شاید برایمان امری ساده، روزمره و طبیعی باشد، اما پشت همین چهار حرف، حرف ها هست برای گفتن. «سلام» درموقعیت ها و زمان های گوناگون دیگر فقط یک سلام ساده نیست. مثلاً وقت نماز، وقت زیارت، وقت ادای احترام.

خاک کشوری دیگر هم باشی و همان طور که به هر چه کشور نگاه می‌کنی سرودش را بلندگوها پخش کنند. این اتفاق برای تیم ملی مردان و بیالبال ایران افتاد و ماحصلش شد آن سلام نظامی و یکپارچه و باشه‌گی که شنیدن «سرزدا افق... و هم‌خاوان...» را برای من می‌کرد. این فشنگی تکرا... من ملی پوش ایران هم نشان دادند و نظامی که سلام مردانه نیست و با خاک و میهن که وسط داشت من همه در یک قایق پاروی نیمه موقع که ویدئوی ادای احترام و زبان فوتبالست کشورمان داشت ای مجازی دست‌به‌دست می‌شد ای خورد و کامنت قلب می‌گرفت، یوی خنکین برای برد ۴ بر ۰ مقابل رور جشن گرفته بودند برای پیروزی، وارزه بازی رسمی بدون گل و بدون سلا شاید برای همان «اتحادشان بازی بود که سایه گفته، رمز پیروزی

ضحی زردکانلو

عکس روز

ما مدام جوانه می‌زنیم

به شهید یک نفرش هم زیاد است، ما اما نه یک نفر، نه ده نفر، نه صد نفر که بیش از هزار نفر شهید داده‌ایم در آن زمان. هم بچه شهید شد هم زن، نظامی و غیرنظامی. دانشمند، هم پیر، نظامی و غیرنظامی، آدم معمولی و آدم مهندس، همه کشته شدند. بچه‌ها را می‌توانند بپراند و بکشند. آنگاه انسانی، داشتند که امتحان کنی ببینند برای وطن، چانه داشتند، عزیزانی داشتند که حالا آرزوهایشان را زندگی می‌کنند.

این عکس را سعید گلی، عکاس شهرآرا در مراسم گرامیداشت شهدای اقتدار ایران، یادبود ۲۹ شهید استان خراسان رضوی که در حرم امام رضا(ع) برگزار شد، ثبت کرده است.

